

פרשת ויקהל

ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ... (לז, א)

שמחת העם בבשורת הקמת המשכן היתה עצומה. מיד כאשר יצא משה בשם ה' בהכרזה: "זה הדבר אשר צוה ה' לאמר קחו מאתכם תרומה" (שמות ל"ה, ד'-ה'), אשר תהווה את מקום משכן כבוד ה'. חפצו הכל להיות שותפים ולקחת חלק בהקמתו. במשך יומיים הביאו את כל חמרי הגלם שהיו דרושים למשכן זהב, כסף, נחושת וכו'.

כל האומנים התייצבו למלאכה, וחכמי הלב תכננו כל חלק וחלק. על כולם מנצחים בצלאל בן אורי בן חור ואהליאב בן אחיסמך.

והנה למרבה הפלא למרות שהכל היו שותפים להקמה כנאמר: "ויעשו כל חכם לב" (שמות ל"ו, ח'), נקרא הדבר החשוב ביותר, ארון ברית ה', על שמו של בצלאל, כנאמר: "ויעש בצלאל את הארון" (שמות ל"ז, א'). ובמדרש תנחומא מצאנו שאלה זו: מדוע נקרא הארון על שמו, והרי כולם עשוהו?

ומשיב המדרש: "על ידי שנתן נפשו הרבה על המשכן, לפיכך לא קפח הקדוש ברוך הוא שכרו, והוא מפרסמו בכל פעם ופעם, שנאמר ויעש בצלאל" (מדרש תנחומא ויקהל סימן י').

וכן נאמר על דוד המלך: "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (תהילים ל"א, א'). שואל המדרש: וכי דוד בנאו, והלא שלמה בנאו? מדוע נקרא בית המקדש על שם דוד ולא שלמה? וגם כאן התשובה: לפי שמסר דוד נפשו על הבית, והכין את כל הדרוש להקמתו נקרא על שמו.

למדנו מכאן כי העושה דבר ומשקיע בו את כל כולו מחשבתו וכשרונו, תמיד נשואים הגיגיו לשפר, לייעל ולהיטיבו, מסירות נפשו זו הופכת אותו לחלק מהדבר, ועל כן נקרא על שמו.